

ספר חלב יצה"ר

חלק א

אור הזוהר 445 * כסליו תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

קונטרס הזה נתפרסם בחוצות ע"י החרדים לדבר ה' הנאמנים לה' ולתורתו בקיץ תשמ"ג ובו נלקטו עיקרי המכתבים הנחוצים לערעור החלב, וכל ישר הולך אשר יעיין בקונטרס הזה, בטח יזיר עצמו ויפריש את עצמו לגמרי מאכילת בשר בהמה, כי ע"י הקונטרס יתגלה לו במקצת השערוריה הנוראה שמתרחש בענין הבשר.

וזאת למודעי! שאחרי זמן כתיבת הקונטרס הזה כבר נתגלו עוד הרבה דברים נוראים בפרשת החלב - ורק מקונטרס הזה יבואר לו ביותר גודל הכאב שנתגלה כבר גם בהתחלת הפרשה וד"ל.

פתחא זעירא

לעולם הבא והוא בכלל כי דבר ה' בזה ואם באו עדים שביזהו אפי' בדברים חייב המבזה נידוי ובי"ד מנדין אותו ברבים וקונסין אותו וכו' אין מתירין אותו עד שירצה זה את החכם שנידוהו בשבילו (שם סי' רמג).

ועיין ברמב"ם הל' תשובה ובשע"ת לרבינו יונה ובשור"ע חו"מ סי' ח' ועוד: בדינם של אנסים המטילים אימה על הצבור ונותנים חתתם בארץ החיים.

ואין כבוד התורה אלא לעשות על פי חוקי ומשפטים (רמב"ם הל' סנהדרין פ"ד).

ולאפרושי מאיסורא כגון שרואה לאדם עובר על עבירה מפני שאינו יודע או מפני רשעו מותר להפרישו ולומר לו שהוא אסור אפילו בפני רבו שבכל מקום שיש חילול ה' אין חולקין כבוד לרב. (טור ושועי י"ד סי' רמב)

כתב הרמב"ם עון גדול לבנות את החכמים או לשנאתם ולא חרבה ירשלים עד שביזו בה תלמידי חכמים שנאמר והיו מלעיבים במלאכי אלקים ובזוים דבריו כלומר בזוים מלמדי דבריו וכל המבזה את החכמים אין לו חלק

תקוה להביא הענין לתיקון הראוי ע"י אלו אשר עליהם האחריות ובידם לתקן בזה.

ונשאר החוב ע"פ תוה"ק להוציא ההוראה שלא לאכול הבשר עד שיתוקן הכל.

חושבים אנו שזה צריך להספיק לישרים כלכותם ההולכים בדרכי התורה, להבין יסוד כל הענין לאשורו.

אולם מחמת גודל ההשחתה שמלאה הארץ, שתוכחת צדיק והוראת חכם נרמסת באופן כה שפל בראש כל חוצות וכבוד חכם מיוחד כדור זקן ויושב בישיבה מרביץ תורה לעדרים מעופר לעפר, לשבור כח עמוד הדור בהשבת רבים מעון וגדירת גדר ועמידה בפרץ.

מגישים אנו בזה בעזה"י לפני הצבור דברים המצודקים, שני מכתבי הגאון הצדיק וכו' גאב"ד קאשוי שליט"א, מכתב א' הוראתו לתלמידיו נ"י ומכתב ב' להרב דקהילת סיגוט-סאטמאר יצ"ו - אשר כתורה עשה לפרסם הוראתו לאפרושי מאיסורא.

אחרי זמן זמנים טובא, אשר רבו הערעורים בדבר ניקור הבשר, ואין מתקן, ועמד הגה"צ הנ"ל אחרי שביירר בעצמו בחקירה ודרישה גדולה וחירף נפשו למען מנוע תלמידיו וסרים למשמעתו מלהכשל בחטא החמור רח"ל.

ושדעת לנכון נקל, שזה ה' אחרי התאמצות והשתדלות זמן רב בדרכי השפעה ודברי נועם בצנעא ואחרי השתדלויות מרבנים וצדדים שונים ונתכרר שאין

וכשנפן כה וכה לראת אם יש מלומדי תורה ורבני-ה שיאכבו את עלבון התורה ואת בזיון חכמי-ה, לקיים מצות לא תגורו, בושה תכסה פנינו. **לכן** ראינו לצרף לזה מכתב תוכחתו והתרעתו של מאור ומוכיח גדול בדורינו שקנה עולמו במסירות נפשו, שלא חת מפני כל להסיר חרפת השתיקה מעל הכלל, ה"ה

מוה"ר רבי משה דוב הלוי בעק שליט"א (הגם שלפי האמת, מה שנגע במכתבו הנו רק חלק קטן מהמציאות וממה שיש לעורר, מסתפקים אנו בזה לעת עתה). **כן** סיפחנו כתב החלטה של "אפ"ס התאחדות רבנים", הנוגע לבירור הענין, ודיו להבינו מעט מצב הדברים על אף כל הכסויים, ודב"ו לע"ע.

- א -

וזאת למודעי: אשר המכוון בדברי בקורתנו הוא נגד הקבוצה של יחידים שתפשו את הנהגה הצבורית והנהלת מוסדות התורה והחסד והצליחו להתמצא ב"טובות הנאה" שונות מהרעגירונג, - והללו נהיו למתוכים, כאילו רק טובת הצבור הם דורשים, ובוה מטילים מרותם על הכל.

ובנוסף על כך הנם מטילים חתם ב"טעראר", אף על רבנים, אשר על ידי זה לא רק שיראים ופחדים להוכיח בשער, וכ"ש לנקוט עמדה ודעה עצמית נקי, אלא גם שבעל-כרחם נסחבים לתוך מערבולת דרכם ורצונם הנלווה.

ועד כמה מגיע אלמותם, נקח לדוגמא, מה שנעשה נגד רב מפורסם ובנו המו"צ - אשר השולטים שתפו אותו בתוך ועד שהקימו כאילו לתקן את פרצת הניקור - וכשנגשו לתקן הענין בכובד ראש, מיד החלו ברדיפתם בכמה וכמה דרכים, והכריחו את הרב לחתום על צורה של הכחשה נגד דעתו על המצב, ולא זו בלבד אלא כשרצו לקבוע במקולץ שתחת השגחתם, שלא יכניסו רק חלקים שאינם צריכים ניקור, כדי להנצל מהמכשלה הקיימת, נאלצו מהנהגה לבטל את זה, ולא נרגעו עד שבפרהסיא לפני צבור גדול בין כותלי ביהמ"ד הגדול דקהל ייט"ל וומ"ב התנפלו על המו"צ הנ"ל באמצע התפילה (ביום א' פ"ר ויצא) וחטף הטלית והתפילין שלו וזרקם בבזיון לארץ בצירוף קולות וחירופין לשונות של גנאי עליו ועל כל המתריעים על הזהירות בכשרות, ולא קם רוח באיש למחות ולמנוע, ויד השרים והסגנים במעל. ובעו"ה ההמונים נלכדים - באין ברירה - וכסומא בארובה ילכו אחרי כל מה שנעשה עמהם, וכידוע שהכח להנהגות הללו שיוכלו להתקיים ולהחזיק מעמד - על אף השחתותיהם המתגלות מזמן לזמן לרבים - הנם רק ע"י שיש להם כתב-עת צייטונג, המרעשת עולם בדברי פלסתר ומבלבלת את הצבור המסור בידם כבלבולים ופראפעגאנדע רועשת שגונבת את לבם ומשבשת דעתם.

וכמו"כ הקבוצה מהנהגה המשתלטת בנדונינו זה, גם הם כהאחרים אשר שפתם אתם ע"י עתונם המכונה "דער איד" המשתורר ומכוון את מהלך המחשבות של חלק הגדול מהצבור וראשיהם, ע"י ריבוי חומר הפלסתר המופץ על ידי כמה לבלרים שרייבערלאך בתדירות מדי שבוע בכתי רבבות יהודים בכל העולם, משרה אנדרלמוסיא ובלבול הדעת, ומשתיק כל קול אנחה של יהודי ודעת תורה שלא יישמע בעולם כראוי.

- ב -

אין אנו מזדקקים בהקדמתנו הזאת בעצם ענין פרצת הניקור שלפנינו ובפרטי השערוריות שמסביב לזה, כ"א ברצוננו לעורר ולהתריע על העוות הנורא שנתגלה לנגד עינינו, באיזה אופן וצורה מתייחסים לענין תורני

ברור ופשוט כאיסור חלב, ולהתעוררות מחכם מוכהק בדור לאפרושי מאיסורא, ושמחנכים ומרגילים את רוב הדור להשחתה כזאת ה"י. כמו כן לא באנו כעת לסכם חשבון הני בריוני אשר יצאו נצבים בדברי נבלה ועריצות נגד קדוש עליון ולוחמים מלחמת ה'.

גם לא להתווכח והוכיח, ווער איז די "באָן" פון כלל ישראל, און ווער זענען דאָס די הינט וואָס ביללען - די גאַנצע צייט - (פתגם השסוי של הפלסתר ה"איד"ישיסט) על איזה באָן נוסעים הללו שחידשו בדורינו את ההשמצה והזלזול מהציונים והבונדיסטן בכינוי, "די שווארצע" על שלומי אמוני ישראל.

- ג -

וכמוכן לא נבא להטפל ולנבל עטינו, עם שטפון דברי נרגנות השמצה וגניבת דעת שמלאה את כל חללי עולמינו לעת הזאת.

ובמיוחד מ"כתב העת" הנ"ל המלא חרפה, שנוסף על מה שהוא מפטם את המוני קוראים משארית ישראל בדעות ורגשות הציונות והנכריות, עוד דרכו מלאה מרמה, רשעות ונתינת חיתתה בארץ החיים, וממנו עיקר הסכנה לדור לשארית הנותרה.

קובעים מציאות בעולם, כאילו אין תורה ואין הוראה, אין דרך ארץ ולא נימוס, רק העתון הוא הקובע בכל ומכריע כל הוראה, משפיל רמים ומגביה שפלים, מבייש ומלכין מבזה ת"ח אמיתיים ויראי חטא ימאס, מרומם ומכתיר גדולים של שקר מכתות הציונים למיניהם, רח"ל.

ועליהם הכתוב צווח: שפתי חלקות לשון מדברת גדולות אשר אמרו שפתינו אתנו מי אדון לנו.

ולכל בן דעת המבקש אמת ויושר, יספיק בהשוותו את הדברים כהויתן, דברי חכמים אשר בנחת נשמעים, ודברי אלו שכנגדם, ולמותר להאריך בהסברה.

- ד -

אך על זאת האחת, חובה על כ"א מישראל למחות בכל תוקף ועוז על החוצפה שנתחדש לאחרונה, שעל כל תביעה ואשמה שמוכיחים, באים בעלי התקלה ואלו שאחריות הקלקולים שנתהוים במשך הזמנים תחת ידם, ותולים קלקלתם בגדול הדור מרן הקדוש מסאטמאר ז"ע לכפורי ידיהו בו ז"ל לכסות קלונם למען המשיך בקלקולם ושרירות לבם, ללא פחד מאימת שמים על עלבון הקדושים אשר בארץ שקוב"ה תבע ביקרייהו, ה' ישמרנו.

- ה -

ואולם זאת מן ההכרח לברר לפני הקוראים היסוד העיקרי לכל הענין, כדי להבינם את מצבינו הנכון.

יש לדעת, שאין ענין ניקור החלב אצל הרודפים אלא רק כפרט אחד במטרתם הכללית, שהוא, - להפטר אחת ולתמיד מעומדים בפרץ, ממוכחים בשער - למען לא יופרעו מעומדים בדרכם ומונעים את שליטתם המוחלטת ופסיעתם על ראשי עם קודש.

ומכיון שהגה"צ מקאשוי שליט"א ה' במשך כל השנים שייר עיקרי של כח תורה ויראה, שאינו כפוף לאלמותם, וביחוד בשנים האחרונות שנחפזו יותר ויותר לדרדר את חיי הצבור בכמה יסודי היהדות, עד שהגיעו לאחרונה לקלקל את הצבור גם בענין ציונות הארורה, ענייני-ה ומטרותי-ה, והאישיות והסמכות המרכזית אשר לא אמר קשר לכל וכו' שמנעה מהם הרבה ממה שיזמו לעשות, ה' הגה"צ מקאשוי שליט"א.

כן ה' בענין הפרצות והשערוריות בדבר חבורת "הצלה" שנשתלשל ע"י קלות ראש לחילול שבת רח"ל, וכן נמצא בלימוד מלאכת הנשים אומנות "מילדות" לאנשים אברכים וכו' וכדבר הנליזה רוח הכוזב של, שמירה והגנה עצמית, וזה עתה בשערורית בחירת הנבלים הציונים, קאטש וסאלדואר, ולחלוק להם כבוד במרכזי החרדים, ולפני תינוקות של בית רבן, ולבסוף בבחירות הכלליות באמריקה עשו יד אחת עם הסתדרות-הציונית, הפועל המזרחי והאגודה הבוגדת והנגררים וכו' עכור האינטרעסין הברורים של המדינה הכופרת, היינו: החלשת הכח של הפרעוידענט של אמעריקה, (שנקט עמדה נגדם) וארגנו את כל הצבורים שיבחרו למען הפארטיי המנגדת אותו "הדעמאקראטיין" ולחרפתינו, השתתפה הנהלת והנהגת סאטמאר בענין יחד עם בעלו וקלוזענבארג וכדו'. ואכן צהלו ושמחו כל העתונים שלהם במפורש, על הצלחת המדינה הציונית בכח הכוחרים היהודים, (וכיוב"ז עוד ועוד).

כה התנהלו מאבקים רבים להדיא, או בענינים שהגה"צ מקאשוי לא נתן חתימתו עליהן עם האחרים ועי"ז נכשלו מזימות.

והמשתלטים לא נמנעו מלהפר פסק רבנים שהצטרפו אל הגה"צ מקאשוי שליט"א, במודעה "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ובזדון ובשאט נפש פעלו להיפך מדבריהם, וביטלו הפסק ללא כל ד"א וערך כל שהוא, וללא בושה פרסמו הודעה בחתימת הארגעניאזאציע "כתב ביטול" להאיסור של הרבנים.

והגה"צ מקאשוי שליט"א (אשר כל הזמן נאנק דום ונזהר מדברים בפהרסיא מפחד הירוס) יצא בקול חוצב להבות אש בדברתו הידועה בווייליאמסבורג יצ"ו, שחובה ע"פ התורה על כל יהודי להשתדל בכל מאמציו, לשבור את ההנהגה העכשווית, שפוסעים ברשותם על ראשי עם קודש, ורומסים בבזיון את דעת הרבנים, והחובה לגרש את אלימים הללו מהנהגת הצבור ולמסור זאת לאברכים יראי ה' ובני תורה, והוסיף להרתיע שאם לא יעשו כן יצטרכו ח"ו לעקור מכאן, מפני שכל היהדות בסכנת כליון רח"ל.

והרדיפות והעלילות, ההשחתה והעריצות שמעוללים הללו בהענין שלפנינו, יוכיחו למה מסוגלים המה, ועד כמה נלכדים הרבים בשחיתותם, מהשפעתם ומפחד הטעראר ודיקטאטוריע. באופן כזה אשר אפי' שמץ מזה לא נהגו נגד בעלו וליובאוויטש הבוגדים, שהתקיפים מתיימרים, כאילו במצב מלחמה המה עמהם.

ובמאבקים הנזכרים ובפרט במאבק האחרון נגד בחירת המנוולים הציונים הידועים,

התגברה כח הסטרא דקדושה, שדברי רב אמיתי נהי-ה לכח השפעה לחוגים הרחבים, וגם הבקיעה וחדר לצבור סאטמאר הע"י המדוכא על ידם, ואף הראשות שלהם לא הועילה ולא יכלה להגן בעדם.

לכן כשהזדמן ענין הניקור לידם, - כשבוע ימים אחרי הדרשה חוצבת להבות קודש, ראו את המציאה ונפלו עלי-ה כדי להציל הקרקע הנשמטת מתחת רגליהם, ואימצו את כל כוחותיהם למלחמת חרמה, כפי שאומרים המה בגלוי שעכשיו הגיע הזמן להשתחרר מהמוכחים בשער".

כזאת הוא פני המצב האמיתי שאנו נמצאים בו, ואם נחריש לעת הזאת, אם פני זקנים כמו הרב מקאשוי שליט"א לא נהדרו ולא חרדו מאימת הדין, ולא חשו על חילול ה', מי יוכל לעמוד כנגדם לגדור גדר ולעמוד בפרץ, וא"כ ח"ו לא יבצר מהם כל מה שיוזמים לחבל כרם ה"צ, ואנא אנו באים.

- 1 -

ומי פתי לא יבין - אפי' מי שרחוק מבקאות בענין הנוכחי - גודל המסירות נפש שה' לפני הרב מקאשוי שליט"א בצעדו זה להוכיח בדררא דממונא וכבוד הנוגע לרוב צבורים. ומה שתוחח כל נפש, למראה הבזיון של התייחסות "העדה" בירושלם והעומדים בראשה עם עתונם, לנגד אחד מיוחד מגדולי הדור, שאין לנו שני דוגמתו, ועדיין לא רחוק הזמן שהתייצב במסי"נ לצדם - והיכן מדת הערכה וד"א והכרת טובה, ואיך לא חייבו את עצמם שעליהם לשאול דעת תורתו, ואיך הפכו את מי שדבריו ה' אצלם כדא"ח ל"ת אלמנה שפתי שקר, ואיך לא חשדו עצמם לנוגעים בדבר, והאם הפראפעגאנדע של בזיון תלמידי חכמים רבנים דיינים ורמ"ם, הוא רק כשנוגע לצד שמאל.

- 2 -

הביטו וראו מה שמואסים בתוכחה עוללו לנו בעקשנותם, לגולל עלינו חרפה ובזיון וחילול כבודינו, שסבכונו בלעג וכוז ממשנאינו למיניהם, ובראשם האגודה והכת הבעלזאית המחרפת ומגדפת, שמקיימים את הכתוב (תהילים טו) אשר הכית רדפו ומכאוב חלליך יספרו תנה עון על עונם וכו'.

- 3 -

והנו להעיר, שהיות וגם אחרי ההתעוררות לתיקון קלקול כשרות הבשר לא התוודו על רפיונם בהשגחה וחוסר הידיעה - אע"פ שבמשך הזמן פלטה פיהם האישור על מכשולות וקלקולים וגם פרסומיהם על תיקונים חדשים וכו' מוכיחים על הצריך תיקון וד"ל, - וגלוי לכל רואה התנהגותם שאינה בדרכי התורה ומידות חכמים, לזאת איתרעי חזקת נאמנותם, וכל עוד שהמעוררים על המכשלה לא יאשרו שאכן תוקן הצריך תיקון, איך יתכן שיוחזר חזקת הכשרות בעיני כל איש ישר הולך.

- 4 -

אנו קוראים לשלומי אמוני ישראל אנא אל תלכו שולל אחרי הנהגה שאינה על פי התורה, ולא לפחוד ולא להרתע מבעלי זרוע ובעלי לשון.

אי-ה מסירות נפשם של יהודים עבור האמת.
אי-ה המסירות להציל נרדפים ועשוקים על חנם, תחת דרשם טוב. ייאמר למשחיתים והמסיתים הרף.
אי-ה ההרגשים של האברכים, וערכם של בני תורה, אשר ישפילו ראשם לפני כל אלים ועז פנים וכל פועלי און אשר יציצו לנהל.
אי-ה אוהרת בכל נפשך ובכל מאודך.

- י -

וכי כך אפשר להעמיד יהדות, כשאוחזים בשתי חורבנות הדור:
א. אי הודאה על האמת, ואי קבלת תוכחה.
ב. להגרר בעינים עצומות אחרי הנהגה פחותה ורצון ואונטערעסין של פארטיי. שהם הנם שורש החורבנות של כיתות מחריבי הדור, כמו האגודה והשניאוריסטין והבעלזאים, ה' ישמרנו מהם ומהמונם.

ובאיזה זכות רשאים - האוחזים גם הם בשרשים אלו - להוכיח זולתם, ונוסף על כך מפסידים עי"ז כח המאבק נגד הכתות הללו.

- יא -

אנו קוראים להאחראים לשוב ולתקן בעוד מועד, פן תאחרו ח"ו. אל ידמו שהענין יישכח מהעולם וישתקעו הדברים, כי מטבע האמת לצוץ מתחת כל הכסויים, שעמלים בני אדם להעלימו.

שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד.

- יב -

ולתלמידי מרן הקדוש מסאטמאר זי"ע אנו קוראים **שישימו** על לבם את הלימוד שהנחיל לנו בספרו הגדול ויואל משה ובפרט בסימנים האחרונים ממאמר שלש שבועות, המדריכנו לדעת דרך נלך בנסיגות העוברים עלינו בעת צרה לישראל זו.

הנאטום אזנינו לתביעתו התמידית, על המסירות לנקודת האמת.

- יג -

חובתנו לצאת חוצץ להוריד ההנהלה המסכנת את השארית ומחבלת זה עשרות בשנים את

הצבור קהל סאטמאר הע"י אשר מרן הקדוש הקימם במסירות נפשו - כפסק הלכה הנ"ל ממרן מקאשוי שליט"א. וביחוד עלינו לצאת במלחמת חרמה נגד יסוד כחם, הוא הכתב פלסתר המכונה בזיוף "דער איד" שמערער ומהרס את מצבן של ישראל ומסכן עתידו רח"ל.

- יד -

הדרישה היא איפה:

להושיב ב"ד מחכמים מובהקים שאינם נוגעים בדבר, לדון על כל הענין הנוכחי - תיקון הפרצה והרדיפה.

- טו -

ואנו תפלה, יאריך ה' ימיו ושנותיו של מרן הגאון הקדוש מקאשוי שליט"א, ויחזק כחו ובריאותו ויוסיף אומץ להתגבר על סבלו ודאגתו מהמצב בכלל ובפרט, ויזכה להמשיך בעבוה"ק לגדור גדר ולעמוד בפרץ בראשות מערכות ישראל, ולהגביר פעלים לה' ותורתו, ויקויים בו אמרם ז"ל על הנעלכין ואינם עולכין וכו' ואוהביו כצאת השמש בגבורתו.

יחד עם בנין וחתנין רבנן גבורי כח עושי דברו שזיכהו ה' בזכי-ה מיוחדת - אשר אין מטרםם ושאיפתם להתבססות לשררה וכבוד ואינטרעסין ומשרות שמלאו כל חללי עולם בזמנינו - כי אם מסורים על משמר התורה ללחום מלחמתה ולגדור פרצותיה-ה זה עשרות בשנים, אשר מפני כך זכו לכתר השנאה שמאז ומעולם נטלו "המוכיחים בשער" מהמון התועים, שכרם הרבה מאד על פי פעלם.

יזכו ונזכה כלנו להמשיך במלחמת ה' בגבורים, ולקבל פני משיח צדקנו כבי"א.

על הצדיקים וכו' ועל זקני שארית עמך ועל פליטת סופריהם יהמו נא רחמיך ושים חלקינו עמהם.

והי"ת יגדור פרצות עמו, וישפיע סייעתא דשמיא לנשארים, להיות לתשועה גדולה לדור אחרון אמץ כ"ר.

